

Les dues-centes calongines que van dir prou

Un centenar de persones van assistir ahir al matí al castell de Calonge al descobriment d'una placa que commemorarà a partir d'ara l'anomenada "rebel·lió de les dones", un episodi singular, profundament arrelat en la memòria dels veïns, que va suposar "el punt d'inflexió en el predomini de les pràctiques exaltades" dels comitès antifeixistes al poble durant la Guerra Civil, segons va subratllar el doctor Jordi Casademont, nét d'una de les dones que més es van significar en aquells esdeveniments. Molts dels assistents a l'acte d'ahir, de fet, eren també fills, néts o nebots d'aquelles dues-centes calongines coratjoses que el 25 d'abril de 1937, tipes de l'arbitrarietat dels milicians de la CNT, van decidir fer front al règim de terror que havien estès a la població sense més armes que un grapat de sal i pebre a les butxaques. Jordi Casademont en va recordar els detalls en nom del seu pare, el també metge Marcel Casademont, que tenia a penes 11 anys aquell matí que va veure sortir la seva mare, Hortènsia Vilaseca, cap al castell de Calonge, on els cenetistes tenien detinguts dos sindicalistes de la UGT a qui no esperava pas millor sort que a les 13 persones que ja havien mort assassinades al poble pels escamots anarquistes. Els fets són ja tota una llegenda a Calonge: mentre Hortènsia Vilaseca, probablement escollida pels seus dots d'oratòria com a actriu, exhortava els sorpresos carcellers a alliberar els dos presoners, Elisa Montaner, "l'Elisa de cal Ferrer", rebutava el pany de la porta a cops de mall protegida pel tumult de dones perquè els dos condemnats fugissin enmig de la confusió. Si no fos perquè els hi anava la vida, l'episodi podria passar per vodevilesc. En lloc d'això, Casademont va subratllar que la gesta de les dones va avançar-se uns quants dies als fets de maig de 1937, que posarien fi als comitès anarquistes a tot Catalunya. Entre els assistents, hi havia també la néta d'Elisa Montaner, Roser Viader, que va posar orgullosa, amb Marcel Casademont, al costat de la placa que honora aquell grup de dones que, en plena revolta sanguinària, van fer un cop de puny a la taula i van dir prou.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 25-04-2016 Pàgina 14

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/961337-les-dues-centes-calongines-que-van-dir-prou.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui